

शिवविशेषः। यथा, प्राणतोषिण्यां अवधूत-
प्रकरणे।

“वसेत् पर्वतमूलेषु प्रौढो यो ध्यानधारणात्।
सारात्सारं विज्ञानाति पर्वतः परिकीर्तितः॥”
पर्वतकाकः, पुं, (पर्वते जातः काकः। प्रायशः
पर्वतजातत्वात्तत्त्वम्।) द्रोणकाकः। इति
हेमचन्द्रः। ४। ३। ८६॥

पर्वतजा, स्त्री, (पर्वताज्जायते या। पर्वत +
जन् + “पञ्चमामजातौ” ३। २। ६८। इति
ङः।) नदी। इति हेमचन्द्रः। ४। १४६॥
(हिमगिरिजातत्वात् गौरी।) गिरिभववस्तुनि
चि॥

पर्वतहणं, स्त्री, (पर्वतभवं हणम्। शाकपार्थिव-
वत् समासः।) हणभेदः। सख इति हिन्दी
भावा। तत्पर्यायः। हणाजम् २ पञ्चाजम् ३
नटप्रियम् ४। अस्य गुणाः। वलपुष्टिकरत्वम्।
पशूनां सर्वदा प्रियत्वञ्च। इति राजनिर्घण्टः॥

पर्वतमोचा, स्त्री, (पर्वतोद्भवा मोचा कदली-
वर्धः।) गिरिकदली। इति राजनिर्घण्टः॥

पर्वतराजः, पुं, (पर्वतायां राजा। “राजाहः-
सखिभ्यश्च” ५। ४। ६१। इति टच्।)
हिमालयगिरिः। अस्य प्रमाणं वक्ष्यमाणशब्दे
द्रष्टव्यम्॥

पर्वतराजपुत्री, स्त्री, (पर्वतराजस्य हिमालयस्य
पुत्री।) दुर्गा। यथा, जिकनघनञ्जयसंग्रहयोः।
“शक्रश्चजात् पञ्चयुते दशाष्टे
मूलचयुक्ता सितसप्तमी या।
आरभ्य तस्यां दशमीञ्च यावत्
प्रपूजयेत् पर्वतराजपुत्रीम्॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम्॥

पर्वतवासिनी, स्त्री, (पर्वते वसतीति। पर्वत +
वस + ङिनि + डौप्।) आकाशमासी। इति
राजनिर्घण्टः॥ गायत्री। यथा,—

“उत्तरे शिखरे देवि। भूस्यां पर्वतवासिनि।।
ब्रह्मयोनिससुतपुत्रे। गच्छ देवि। यथासुखम्॥”

इति यजुर्वेदीयगायत्रीविसर्जनमन्त्रः।

काली। यथा, श्रामापूजायां विसर्जनमन्त्रः॥

“उत्तरे शिखरे देवि। भूस्यां पर्वतवासिनि।।

ब्रह्मयोनिससुतपुत्रे गच्छ देवि। ममान्तरम्॥”

पर्वताधारा, स्त्री, (पर्वतः आधारी यस्याः।
अष्टकुलाचलेः पृथिवी ध्रियते इति पुराण-
प्रसिद्धेस्तथात्वम्।) पृथिवी। इति हेम-
चन्द्रः। ४। ३॥

पर्वतारिः, पुं, (पर्वतानामरिः शत्रुः। पर्वत-
पक्षच्छेदनादस्य तथात्वम्।) इन्द्रः। इति
शब्दरत्नावली॥

पर्वताश्रयः, पुं, (पर्वते आश्रित इति। आ + शी
श्रयने + अच्।) मेघः। इति शब्दचन्द्रिका॥

पर्वताश्रयः, पुं, (पर्वत आश्रयो वासस्थानं यस्य।)
शरभः। इति राजनिर्घण्टः॥ पर्वतवासिनि चि॥

पर्वतीयः, त्रि, (पर्वते भवः। पर्वत + “विभाषा-
मन्त्र्य” ४। २। १४४। इति ङः।) पर्वत-

सम्बन्धी। पर्वतभवः। पाह्याडिया इति भाषा।
पर्वतशब्दात् भवार्थे ईयप्रत्ययनिष्पन्नः। (मनुष्ये
तु पर्वतीयः। इति सिद्धान्तकौमुदी॥ यथा,
रघुः। ४। ७७।

“तच्च जगत् रवोर्धोरं पर्वतीयैर्गणैरभूत्।
नाराचक्षेपयौयाश्रमनिर्व्यथोत्पतितानलम्॥”

पर्वतोर्मिः, पुं, मत्स्यविशेषः। इति कस्मिन् भूरि-
प्रयोगे प्रमादलिखनं, पर्वतोवर्मिरिति मत्स्य-
हयवोधकपाठः साधुः॥

पर्वधिः, पुं, (पर्वणि अमावस्यापूर्णिमयोः द्वा-
वृद्धिं दधातीति। पर्व + धा + किः।) चन्द्रः।
इति त्रिकाण्डशेषः॥

पर्वपुष्पी, स्त्री, (पर्वसु अस्थिषु पुष्पं यस्याः।
स्त्रियां ङीष्।) रामदूतीवृक्षः। नागदन्ती।
इति शब्दचन्द्रिका रत्नमाला च॥

पर्वपूर्णाता, स्त्री, (पर्वणः पूर्णाता।) सम्भारः।
आयोजनम्। इति भूरिप्रयोगः॥ पर्वणः पूर्ण-
त्वञ्च॥

पर्वमूला, स्त्री, (पर्वणि पर्वणि मूलं यस्याः।
यद्वा, पर्वे अस्थिरेव मूलं यस्याः।) श्वेता।
इति राजनिर्घण्टः॥

पर्वयोनिः, पुं, (पर्वे अस्थिरेव योनिरुत्पत्तिकारणं
यस्य।) इक्ष्वादि। इति हेमचन्द्रः। ४। २६६॥

पर्वरीणं, स्त्री, पर्वं। इति शब्दरत्नावली॥

पर्वरीणः, पुं, पर्वोद्वारसः। गर्भः। मारुतः।
पर्याशिरा। नृतकम्। दूतकमलः। पञ्च-
चूर्णरसः। इति शब्दरत्नावली॥ परपरीण
इति मेदिन्यां पाठः॥

पर्वरट् [ङ्], पुं, (पर्वसु अस्थिषु रोहतीति।
रुह + क्तिप्।) दाडिमः। इति त्रिकाण्डशेषः॥

पर्ववल्ली, स्त्री, (पर्वप्रधाना अस्थिवहुला वल्ली
जता।) मालादूष्णी। इति राजनिर्घण्टः॥

पर्वसन्धिः, पुं, (पर्वणोः सन्धिः) प्रतिपत्पञ्च-
दशोत्तरम्। इत्यमरः। १। ४। ७॥ “प्रतिपत्-
पञ्चदशोर्ध्वमर्थं स पर्वसन्धिः। किंवा स
सन्धिः पर्वेऽन्यतः। पञ्चदशानां पूरणी पञ्च-
दशो संख्याया ङङिति ङट् टित्त्वादोप्।

पञ्चदशीशब्देन पूर्णिमाभावास्तयोर्दोषोऽर्थहणम्।
अतएव पौर्णमास्या अमावास्या वा शेषसार्ध-
दण्डचतुष्टयं प्रतिपदश्च प्रथमसार्धदण्डचतुष्टयं

पर्वसन्धिरिति वृद्धाः॥ सैद्धिकेभ्यो यदा राहु-
र्ग्रसते पर्वसन्धिविति यमः॥ पर्वणोः सन्धिः
पर्वसन्धिः पृथातोर्वेतिपि पर्वपूरणे इत्यस्य

नास्तीत्यनि वा पर्वं। प्रतिपत्पञ्चदशोस्तु
सन्धिः पर्वार्थ दिक् कङ्कविति खामी॥

दर्शप्रतिपदोः सन्धौ अस्थिप्रस्तावयोरपि।
पर्वशब्दो हि विधुवत्प्रभृतिष्वपि दृश्यते॥

इति रत्नः।” इति भरतः॥

पर्वितः, पुं, (पर्वे अस्थिर्जातमस्य। पर्व +
इतच्।) पर्वतमत्स्यः। इति शब्दरत्नावली॥

पशुः, पुं, (परं शत्रुं शृण्वतीति। शृगि हिंसे +
“आड् परयोः खनिश्चभ्यां ङिच्” उणां।

१। ३४। इति ङः स च ङित्। पशोदरादि-
त्वात् ढलोपः। यद्वा, सृश्रति शृचूनिति। सृश्र
संस्पर्श + “सृश्रेः श्वश्च श्रुनौ एच्” उणां
५। २७। इति श्रुन् धातोश्च एच्-आदेशः।)
परशुः। इति हेमचन्द्रः। १। ३४५०॥ (यथा,
रामायणे। ३। २८। २४।

“भिन्दिपालान् सुतीक्ष्णायान् पाषाणाञ्च
महोपलान्।

प्राप्तान् पाषांस्तथा पशून् कुन्ताञ्च कुण्डपां-
स्तथा॥”)

पशुका, स्त्री, (पशुं रिव प्रतिष्ठतिः। “इवे प्रति-
ष्ठतौ” ५। ३। ६६। इति कन्। स्त्रियां टाप्।)

पार्श्वीस्थि। इत्यमरः। २। ३। ६६॥

पशुपाणिः, पुं, (पशुः परशुः पाणौ यस्य।)
गणेशः। इति हेमचन्द्रः। १। २। २१॥ (परशुरामः।
इति व्युत्पत्तिस्त्वर्थः॥)

पशुरामः, पुं, (पशुधारी रामः। शाकपार्थिवदि-
वत् समासः। परशुना सह जातत्वादस्य तथा-
त्वम्। यदुक्तं कालिकापुराणे ७८ अध्याये।

“भारवतरणार्थाय जातः परशुना सह।
सहजः परशुस्तस्य न जहाति कदाचन॥”)

परशुरामः। इति शब्दरत्नावली॥

पश्वधः, पुं, (परश्वं दधातीति। परश्व + धा +
“आतोऽनुपसर्गे कः” ३। २। ३। इति कः।

एवोदरात् साधुः।) कुठारः। इति जटाधरः॥

पर्व, ङ स्त्री। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्रां-आत्म-
अकं-सेट्।) रेधोपधः। स्नेह इह आर्द्र-
भावः। ङ, पर्वते पयसा पटः। स्वर्षे इति

चतुर्भुजः। सर्वते पसर्वे। इति दुर्गादासः॥

पर्वत्, [ङ्] स्त्री, (परिसीदन्यस्याम्। परि +
सद् + “सत्सङ्घिषेति” ३। २। ६१। इति

क्तिप्। “सदिरप्रतेः” ८। ३। ६६। इति
घलम्। बाहुलकात् इकारलोपः। यद्वा,

“शृद्धमसोर्दिः” उणां १। २। २६। इति बहुल-
वचनात् पर्वस्नेहने इत्यस्योदपि अदिः।) सभा।

इत्युणादिकोवः॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये। १। ६।
“चत्वारो वेदधर्मज्ञाः पर्वस्नेविद्यमेव वा।

सा ब्रूते यं स धर्मः स्यादेको वाध्यात्म-
वित्तमः॥”)

पर्वङ्गलः, त्रि, (पर्वत् सभा विद्यते यस्य। पर्वत्
+ “रङ्गःकरोति” ५। २। १२२। इति वलच्।)

पारिवदः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा,
भट्टिः। ४। १२२।

“ब्रातीनवगालदीप्तास्तः सुलग्नः परिपूजयन्।
पर्वङ्गलान् महाशस्त्रैराट नैकटिकाश्रमां॥”)

पल, क रच्। इति कविकल्पद्रुमः॥ (चुरा-
पर-सकं-सेट्।) क, पालयति। इत्यवते-
वेष्टसिद्धे दीर्घलोपि पाठः काशुवन्त्याना-

भिदशुवन्ववत् ञेरनित्यतां बोधयति। तेन पालति
पलति इत्यपि सिद्धम्। इति दुर्गादासः॥

पल, ज गतौ। इति कविकल्पद्रुमः॥ (भ्रां-पर-
सकं-सेट्।) ज, पालः पलः। इति दुर्गादासः॥